Ne, to není nějaká cena nebo titul, to je prostě jen konstatování, že se mi na redakčním stole sešla várka CD sólistů, a tak jsem si řekl, že o nich napíšu pěkně pohromadě, resp. ve dvou dílech. Zde je první trojice.

Začnu dvěma Martiny. **Martin Rous** vydal další svou desku – je už skoro standardem, že si CD vydává sám, s pěkným, jednoduchým bookletem, který ale obsahuje vše potřebné. Celkem 17 písní natočil na CD ***Saturno mio***, což je dáno další tradiční Martinovou vlastností – krátké stopáže skladeb. Má to výhodu, při určité nadprodukci Martin nenudí a i méně zdařilá skladba se snese na ploše dvou minut lépe než na dvojnásobné. Stopáž ho také nutí k úspornému, stručnému a jasnému vyjadřování v textech, k přímému tahu na branku a pointu. Takřka v každé skladbě předvede i něco ze svého originálního kytarového umění. Toto CD je laděno mírně futuristicky a vesmírně (

Letenka na Mars, Vesmírný trosečník, PF 2301

Russian milf feels the pain of anal sex

pornmobile

, Obyvatelka Venuše, Konkurz na Neptunu, Nehoda nad Uranem

a další), nicméně „nohama“ zůstává pevně na zemi a řeší pozemské pocity. Možná by mu prospěl sevřenější tvar (= méně skladeb, cca podle počtu planet sluneční soustavy), ale to je asi už také standard, že si Martin vytváří kompletní archiv všech svých písní prostřednictvím vydávaných CD.{desky 1470}

Druhým Martinem je **Martin Hejnák**. Kdysi jsem o něm v souvislosti s kompilacemi ***Studna neobjevená***

napsal, že bude lepší producent než interpret a autor. Stále to platí, i když už podstatně méně, než na předchozí desce a o hodně méně, než třeba v jeho začátcích na pražských Portách. Martin Hejnák se zlepšuje po všech stránkách, ale tempem tak na dva lidské životy. Nicméně opět trochu ubral na exhibicích hudebních, rytmických i výrazových a také na abstraktnosti svých textů, a tak najdeme na CD

Pohled k lucernám

i docela pěkné kousky – kromě titulní skladby je to například i

Všechno se tvaruje

nebo

Zdání záblesku

. Překvapivě se drží také v přijatelných stopážích skladeb, zařadil jen jednu typickou vzpomínku na všechny své nectnosti, a to až na závěr –

Měsíc a jeho slzy pro ozvěny za mříží

(!). Martin bude lepší naživo, autenticky, nahrávka přeci jen konzervuje živelné hraní na kytaru i zpěv.{desky 1483}

Dalším písničkářem na mém stole je **Inženýr Vladimír** (Mikulka) a jeho CD ***Sexappeal***. Inženýr upoutává hlavně svými texty, hudebně je spíše průměrný, místy až deklamační než melodický. Ale vypomohl si přáteli, výrazné a dobré jsou zejména housle Jany Havlákové, a tak když nechytnou melodie, zaujmou alespoň v některých případech aranže. Ale asi to tak i sám chce, aby vynikly jeho texty. Některé jsou prostě jen vtipné či mírně ironizující (

Průměrný muž, Jsem ovíněný

), jiné jsou na hraně korektnosti (

Tohle by Ježíš neřešil

), jiné jsou už trochu za ní (

Náboženství knihy

), ale málo platné, u hodně z nich se zasmějete z plných plic, korektnost nekorektnost, a ještě se trochu začervenáte. Do nedělní školy to písničky většinou nejsou, no. Ale najdou se i prostě milé kousky, například
Na pasece
. Deska přinese dobrou náladu a trochu muziky.
Druhá trojice zase příště. Bude v ní Pavel Pokorný, Jan Šesták a Jindra Černohorský.{desky 1472}